Anul al 65-lea

8 PAGINI 4 LEI

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064/939

Nr. 137 Joi 17 Iunie 1948

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe 1 lună
Lei 320 pe 3 luni
Lei 575 pe 6 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe 1 lună
Lei 320 pe 3 luni
Lei 575 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
TIPOGRAFIA „UNIVERSUL"
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGĂ, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

PLUGĂRIMEA
ŞI NAŢIONALIZAREA INDUSTRIEI

Ne mai stăruie încă în urechi ipocritele tonuri ale dragostei pentru ţăranul român, declamată — pe vremuri — de oamenii politici la diferite ocazii. Cine ar fi citit literatura şi presa noastră şi ar fi auzit discursurile oamenilor noştri politici dintr'un trecut apropiat, şi-ar fi închipuit că nu există om mai răsfăţat pe suprafaţa pământului decât plugarul român şi că dela „Vlădică până la opincă" nu era decât o dulce armonie. Oamenii de bună credinţă ştiau însă chiar de pe atunci că situaţia ţărănimei era cu totul alta: înapoiată, desbrăcată, subalimentată, expusă bolilor şi mizeriei, această pătură socială, de pe spinarea căreia se hrănea ţara întreagă, îşi târâia pe pământul muncit, din generaţie în generaţie o viaţă fără alt rost decât ghiftuirea unei categorii extrem de reduse.

O pereche de ciubote era un lucru rar într'un sat; de multe ori aceeaşi pereche servea rând pe rând o familie întreagă de partea bărbătească, femeilor fiindu-le hărăzit dreptul de a umbla desculţe în permanenţă, vara ca şi iarna. Oricât ar fi muncit ţăranul, nu-şi putea îngădui risipa pe mărfurile dela oraş, ele nu erau pentru el şi sentimentul prăpastiei dintre lumea satelor şi a oraşelor i se adâncea în suflet.

De-altminteri o asemenea barieră o doreau şi boerii dela oraşe. Ţăranul să fie cuminte şi să-şi vadă de treabă; să nu caute să imite oraşul, că-i stă rău. Şi o serie de esteţi se indignau în cor în faţa scandalului unei pătrunderi cât de mici a stofelor dela oraşe la ţară, plângând cu lacrimi de crocodil dispariţia portului naţional dela sate şi industria casnică din trecut. Şi indignările ca şi lamentările esteţilor conveneau de minune îmbogăţiţilor dela oraşe; ei n'aveau nevoie să fabrice îmbrăcăminte ieftină pentru oamenii dela ţară, fiindcă aveau interes să câştige cât mai mult şi să cumpere cât mai derizoriu munca săteanului; ei n'aveau interes să fabrice tractoare şi pluguri la puterea de cumpărare a ţăranului, deoarece trusturile străine nu le dădeau voie iar ei, aducându-le din străinătate cu preţ îndoit sau întreit, aveau un câştig mai mare. Fabricile lor, aşa cum s'a observat în ultimul timp când s'a făcut bilanţul activităţii întreprinderilor noastre particulare, vindeau de multe ori materia primă din ţară peste hotare...

Plugurile şi tractoarele cele scumpe le cumpărau însă moşierii. Ei dădeau rezultate sută în sută şi atunci toată reacţiunea striga într'un glas: „Ei, vedeţi? Numai boierul ştie să-şi lucreze bine pământul. Ţăranul, încăpăţânat, a rămas la metode vechi, zgârie abia pământul şi produce doar pentru casa lui. Mare greşală cu împărţirea pământurilor!"

Şi lucra bietul ţăran român cu uneltele pe care le avea la îndemână, pentru că acei care trăiau de pe urma muncii lui n'aveau nici un interes să-l înveţe, nici să-l ajute; cu cât era mai patriarhală viaţa ţăranului, cu atât câştigurile lor se rotunjeau. Şi atunci „sfânta muncă dela ţară, izvor sacru de rodire", se cânta pe toate tonurile; şi obiceiurile ţăranului nostru erau din ce în ce mai pitoreşti; până şi superstiţiile lui, semn al stării înapoiate în care era ţinut, erau ridicate în slavă... Un naţionalist de profesie, Aurel Popovici, a arătat într'o carte că vrăjile şi descântecile populare conţin comori de înţelepciune şi că trebuesc păstrate cu grije în patrimoniul nostru naţional. E de mirare că burghezia liberală şi „avansată" de atunci n'a ţinut să-i facă o catedră de vrăji şi descântece la universitate...

Ţăranului îi trebuesc pluguri şi tractoare, îmbrăcăminte şi medicamente, sfaturi prieteneşti şi învăţătură. El nu le-a putut avea, atâta vreme cât industria ţării de toate felurile era în mâna câtorva indivizi, străini de

Al. Dimitriu-Păuşeşti

(Continuare în pag. 2-a)

CONTROLUL OREI DE INCHIDERE
LA MAGAZINELE DE CONSUM

Prefectura Poliţiei Capitalei (Direcţiunea Poliţiei Administrative) ne trimite spre publicare următoarele:

Se aduce la cunoştinţa patronilor de localuri de consumaţie publică: restaurante, grădini, bufeturi, bodegi, berării, plăcintării şi simigerii, birturi economice, braserii, cofetării, ceainării, cafenele, că sunt obligaţi să-şi înzestreze un carnet de control, care, parafat şi vizat de comisariatul respectiv, va fi pus la dispoziţia organelor de control poliţienesc, pentru verificarea autorizaţiei de funcţionare şi depăşirea orei legale de închidere.

Impotriva celor ce nu se vor conforma acestor dispoziţiuni se vor lua măsuri în consecinţă.

TENTATIVĂ DE RĂPIRE A UNUI OFIŢER SOVIETIC LA VIENA

Viena, 15 (Rador). — *TASS transmite:*

La Viena a avut loc o tentativă de răpire a unui ofiţer sovietic. Zilele acestea, în centrul Vienei, un individ în haine civile şi o patrulă a poliţiei militare britanice, comandată de un ofiţer, s'au năpustit asupra ofiţerului sovietic Alexeiev, care traversa podul de peste canalul Dunării, l-au trântit şi l-au urcat cu forţa într'un automobil pregătit dinainte.

Militarii sovietici au urmărit automobilul care a pornit cu o mare viteză şi au putut observa că el a intrat în curtea poliţiei austriace. După ce l-au percheziţionat şi i-au luat actele, agresorii au încercat să-l ducă pe ofiţerul sovietic în localul poliţiei. In acest moment, un locotenent sovietic însoţit de doi soldaţi a pătruns în curtea poliţiei, eliberând pe Alexeiev şi prinzând pe necunoscutul care luase parte activă la răpirea lui Alexeiev.

Ducându-l la Comandatura Sovietică din Viena, s'a constatat, în urma verificării actelor pe care le avea asupra sa, că acest necunoscut este un agent al Serviciului de Spionaj american. După terminarea anchetei el a fost predat autorităţilor militare americane.

Comandamentul Sovietic din Austria a înmânat autorităţilor militare americane şi engleze un protest în legătură cu atacul îndreptat împotriva ofiţerului sovietic şi a cerut luarea de sancţiuni împotriva vinovaţilor.

Cantităţile de cocs sosite din U. R. S. S.

Agerpres. — In ziua de 14 Iunie a. c. a sosit în ţară prin punctul vamal Iaşi o cantitate de 1850,2 tone de cocs metalurgic, în cadrul acordului în vigoare cu U. R. S. S.

Tot eri a sosit prin punctul vamal Galaţi, venind din U. R. S. S. o cantitate de 18 tone ţigle.

IN U. R. S. S.

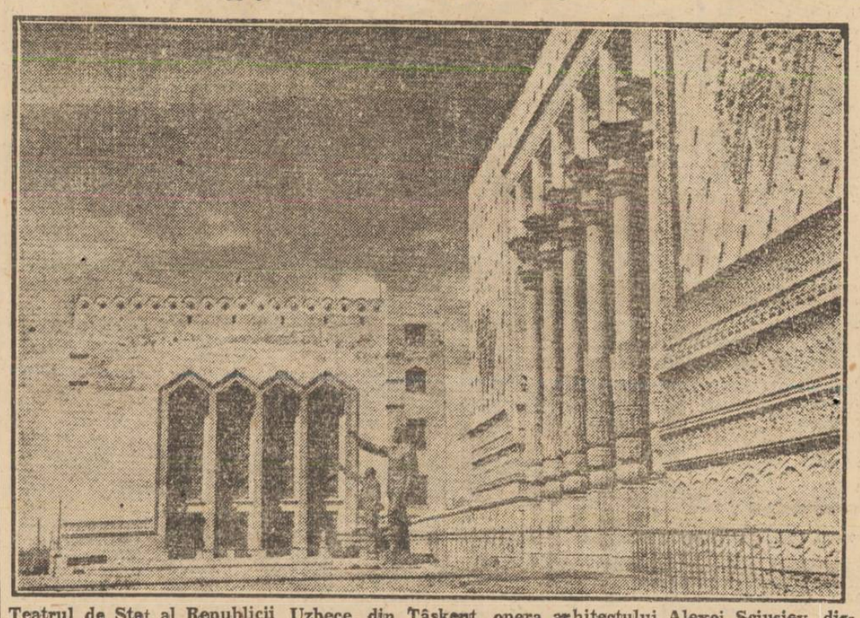

Teatrul de Stat al Republicii Uzbece, din Tâşkent, opera arhitectului Alexei Şciusiev, distins cu premiul „Stalin"

U. R. S. S. ŞI CONSOLIDAREA ECONOMICĂ ŞI FINANCIARĂ A ROMÂNIEI

Dintre marile puteri ieşite învingătoare din ultimul război mondial, singură Uniunea Sovietică a urmat o politică externă de perseverentă luptă pentru asigurarea unei păci durabile în lume şi consolidarea situaţiei economice a tuturor popoarelor în cadrul unor raporturi de colaborare constructivă, care, respectând individualitatea, independenţa şi suveranitatea naţională a fiecăruia în parte, să constitue în chipul acesta însăşi chezăşia păcii şi prosperităţii universale.

URSS a ilustrat prin fapte această politică externă constructivă. Deşi a dus pe umerii săi, cu incomparabile sacrificii, greul luptelor împotriva forţelor hitleriste, deşi a suferit devastatoare distrugeri pe propriul său teritoriu, totuşi, marele stat socialist din Răsărit a reuşit să se refacă şi să aibă astăzi o economie atât de puternică încât să poată ajuta toate popoarele prietene. Nefăcând o politică de răzbunare ci una de prietenie şi colaborare pentru întărirea forţelor păcii, ea a întins mâna popoarelor învinse ori de câte ori au avut nevoie de ajutorul său. Astfel, îndată după încetarea ostilităţilor şi înainte cu mult de semnarea solemnă a păcii, URSS a restabilit relaţiile politice şi economice cu aceste ţări, care au găsit în rezervoriul său neistovit de resurse, cel dintâi sprijin material în acţiunea lor de vindecare a rănilor războiului.

Ţara noastră a beneficiat din plin de pe urma acestei politici prietenoase şi înţelegătoare. Ea a fost ajutată efectiv în momentele cele mai critice ale refacerii sale, pe baza convenţiunilor economice succesive încheiate până în prezent cu URSS. In afară de înlesniri şi reduceri substanţiale intervenite în cifra obligaţiunilor de război şi a celor contractuale ce i-au urmat în afară de păsuiri şi facilităţi în executarea acestor obligaţiuni, nu trebue să uităm mai ales caracterul de adevărată ajutorare care stă la baza acordurilor economice cu URSS şi care este confirmat prin modul cum sunt alcătuite actualele liste de schimburi comerciale dintre noi şi marele Stat prieten din Răsărit. In timp ce livrările URSS către noi constau în principal din materii prime, semifabricate şi maşini indispensabile sporirii potenţialului industrial al ţării şi desvoltării activităţilor noastre economice, pe lista expedierilor de mărfuri româneşti către URSS un loc din ce în ce mai accentuat îl ocupă articolele finite. In chipul acesta — şi în opoziţie categorică cu acordurile comerciale încheiate mai înainte cu ţările capitaliste ale Occidentului — convenţiunile economice cu URSS au însemnat şi înseamnă un sprijin real şi constant al efortului nostru de a ne creia o industrie mare de bază, condiţie a ridicării pe o treaptă superioară a economiei naţionale şi a standardului nostru general de viaţă.

In momentul când efortul ţării în această direcţiune se află în plină desfăşurare, reclamând mobilizarea tuturor resurselor financiare şi tehnice de care dispunem, prietenia şi înţelegerea Uniunii Sovietice s'au evidenţiat din nou, aprobând fără rezerve şi fără nicio întârziere cererea adresată de guvernul nostru Generalissimului Stalin în ziua de 4 Iunie c. privitoare la reducerea sumei pe care Statul Român o mai datorează URSS în contul reparaţiunilor de război.

„Dorind să uşureze restabilirea cât mai grabnică a economiei naţionale a României — glăseşte scrisoarea de răspuns a Generalissimului Stalin din 7 Iunie 1948 — şi ţinând seama de relaţiile de prietenie ce s'au stabilit între ţările noastre, Guvernul Sovietic a luat hotărîrea de a reduce suma ce a mai rămas de plătit drept reparaţiuni cu începere dela 1 Iulie a. c. cu 50 la sută".

Prin reducerea reparaţiilor ni se deschid posibilităţi largi de investire care, adăogându-se la cele 26 miliarde lei mai dinainte destinate investiţiunilor, din excedentele bugetare şi din contribuţia de 7 miliarde lei a BNR, asigură guvernului nostru un capital lichid deosebit de important, care să-l ajute în acţiunea sa de întărire şi desvoltare a bazelor economiei de Stat.

Gestul de prietenie şi înţelegere al Uniunii Sovietice este cu atât mai preţios cu cât intervine într'un moment crucial al evoluţiei noastre economice, marcat prin reforma naţionalizării întreprinderilor, votată de Marea Adunare Naţională în şedinţa memorabilă din 11 Iunie a. c.

Gestul sovietic ne ajută să facem faţă complexului de sarcini pe care le implică realizarea acestei mari reforme, întărind puterile productive ale ţării şi consolidând independenţa şi prosperitatea ei economică.

Haralamb Ionescu

CE SPUN COMERCIANŢII
DESPRE NAŢIONALIZAREA INTREPRINDERILOR
Culegeri de opinii şi de năzuinţi din lumea negustorilor

Pentru a înregistra ecoul naţionalizării industriilor dela noi, am cercetat, „pe teren", opinia comercianţilor, cari, situaţi prin însăşi natura îndeletnicirii lor, între producător şi consumator, pot angrena juste observaţii.

E dela sine înţeles că trecerea industriilor în patrimoniul Statului nu va declanşa, simultan, robinetele conductelor de lapte şi de miere, dar treptat, ca în toate ţările de democraţie populară în care au fost făcute în mod sincer naţionalizări, rezultate sunt de aşteptat.

In grupul de comercianţi vizitaţi de noi, dăinuie impresia, — de altfel, perfect justificată, — că numai după ce vor fi şterse urmele sabotajului de până acum al marilor industriaşi şi numai după ce întregul angrenaj industrial naţionalizat va intra pe făgaşul dirijării producţiei şi după ce vor fi făcute investiţii noi în maşini perfecţionate, atunci calea desvoltării industriale va fi definitiv deschisă iar roadele întregei prefaceri nu vor întârzia să apară pentru folosinţa întregei populaţii, — a marelui public consumator.

Iată, bunăoară, din acel grup de oameni din câmpul negoţului, unii frunţaşi în breasla lor, alţii mai mărunţi, sub raportul sferei de activitate, al volumului întreprinderii şi al vechimii, — ce opinii se deapănă...

CE SPUNE UN NEGUSTOR DE INCALŢAMINTE

D. Marin Petcu, negustor de încălţăminte în cartierul Halelor, vechiu şi respectat comerciant, şi-a manifestat încrederea în viitoarele efecte bune ale naţionalizării. Şi, ca tot negustorul, s'a gândit la aprovizionarea magazinului său cu încălţăminte.

— „Cred că industria naţionalizată, având maşini mai bune, materia primă suficientă, o mână de lucru animată de elanul propriului interes şi cu o exploatare supraveghiată şi bine îndrumată, — ne spune d. Petcu, — întregul comerţ de încălţăminte va fi bine şi îndestulat aprovizionat.

Fireşte, că atunci când mărfurile vor fi mai ieftine, ne vom spori deverul prăvăliei şi ne vom mări şi volumul încasărilor, astfel că avem toate motivele să privim cu nădejde reforma naţionalizării industriilor" — a spus d. Marin Petcu, cu un zâmbet optimist.

*

Programul de refacere a ţării după distrugerile aduse de războiu, pretindea o mare producţie de geamuri pe care comerţul capitaliştilor o sabotau. Sufereau nu numai cei care aveau nevoie de geamuri ci şi unii comercianţi cari neputând plăti „preţuri negre" şi „supra-preţuri" conjuncturale, erau loviţi în plin, rămânând cu rafturile goale. Iată pentruce, poposind la magazinul din calea Rahovei 297, pe a cărui firmă patronul a ţinut să-şi imortalizeze obârşia urcată până la renume: „la primul olteam geamgiu", pentru a marca o penetrare într'un domeniu rezervat, pare-se până la dânsul, numai „celor de peste munţi", am putut afla, prin graiul co-patroanei de după tejghea, că ei „speră că lucrurile au să meargă bine de acum", deoarece Statul care ştie că micii negustori duc grija achitării impozitelor şi a îndestulării gurilor copiilor, e va asigura marfa necesară populaţiei.

CE CREDE UN NEGUSTOR DE CHERESTEA

D. Nicu Grosu-Roşioru poartă un nume cu bună rezonanţă în lumea negustorimii de cherestea şi are o pregătire profesională grefată de experienţa celor mai bine de trei decenii de muncă în meseria sa.

D-sa ne-a lămurit că trecerea industriei forestiere asupra Statului, ca proprietate şi ca exploa-

(Continuare în pag. 2-a)

Aşezământul cultural „Nicolae Bălcescu" inaugurat zilele trecute

Obligaţiile centrelor de distribuire a articolelor raţionalizate

Societatea Comercială municipală pentru Aprovizionarea Capitalei S. A. Dir. Produselor Raţionalizate, pune în vedere deţinătorilor de centre de articole raţionalizate că sunt obligaţi ca până la 20 Iunie cor, să depună la Serviciul Evidenţe o notă scrisă dacă le-a rămas sau nu ulei şi zahăr nevândut pe ultimele luni şi ce cantitate. Cei ce nu vor depune aceste note nu vor primi articole raţionalizate din cota următoare.

Deasemeni deţinătorii de centre cari nu au depus încă primele tabele pentru înscrierea la cartelele de lemne, le vor depune imediat, contrariu nu vor fi primite.

Odată cu aceasta, se pune în vedere deţinătorilor de centre de pâine care nu au depus la Dir. Produse Raţionalizate tabele numerice de înscrişii la pâine pe tipuri de cartelă că li se dă un ultim termen până la 20 Iunie a. c. să depună aceste tabele. Tabelele depuse la brutării sau mori nu sunt valabile.

Cei ce nu vor aduce aceste tabele, li se vor lua centrele.

INSEMNĂRI

SĂNĂTATEA PUBLICĂ

Clientela spitalelor este acea a lumei nevoiaşe, muncitoare şi uneori apăsată de suferinţe. In atari împrejurări, nu ne miră dece soarta celor mulţi şi lipsiţi de mijloace a cunoscut, în trecut, cel mai hain tratament din partea tuturora. Cei împinşi de boală să intre pe poarta celor mai multe dintre spitale, erau consideraţi nedemni de a fi susţinuţi în efortul pe care îl făceau pentru tămăduirea lor.

Prost organizate, gospodărite de mântuială, spitalele şi instituţiile curative de Stat au fost, decenii dearândul, arendăşite unor vătafi corupţi şi incapabili.

Prin grija atentă şi susţinută a autorităţilor competente, în noua orânduire democratică, acestea vor fi repuse în perfectă stare de funcţionare, astfel ca să deservească ţelurilor pentru cari au fost create.

Inlocuind viciatele administraţii cu elemente cinstite şi capabile, forul suprem al sănătăţii publice elaborează în prezent un regulament interior de funcţionare, stabilind sarcini şi responsabilităţi precise pentru fiecare salariat al spitalului. Creând şcoli tehnice pentru personalul de îngrijire, ministerul Sănătăţii intenţionează punerea staţiunilor balneo-climatice la dispoziţia oamenilor muncii, suferinzi. Prin imediata începere a unei campanii de reparare şi înzestrare a spitalelor, prin ajutorul administraţiilor locale, precum şi al organizaţiilor de masă, vor fi folosite posibilităţi multiple, rezolvindu-se fericit una dintre problemele cele mai acute ale ţării. Ridicându-se alocaţia de hrană actuală la minimul necesar întreţinerii bolnavilor, vor fi îmbunătăţite, deopotrivă, hrana şi tratamentul lor, prin mărirea veniturilor spitalelor, creându-se totodată şi condiţiuni umane pentru personalul de servici.

Prin înfiinţarea unei industrii chimico-farmaceutice sub auspiciile sale, ministerul Sănătăţii va controla absolut toate posibilităţile de fabricare a medicamentelor, luând măsuri pentru organizarea, planificarea şi distribuirea lor.

Ministerul Sănătăţii va mai rezolva una din marele probleme ale sănătăţii publice şi a muncii, descongestionarea marilor oraşe de personalul medical în plus, trimiţând specialişti în mediul rural sau împărţind acest personal ,după capacitatea spitalelor, în întreaga ţară.

In astfel de condiţiuni, sănătatea populaţiei nu va mai fi o simplă himeră, ci un fapt pe cale de desăvârşire, prin sprijinul maselor largi populare.

F. Miciacio

FESTIVITATEA DESVELIRII BUSTULUI SAVANTULUI MARINESCU
CUVÂNTAREA D-LUI DR. C. PARHON

Agerpres, 15. — In prezenţa d-lor profesor dr. C. Parhon, preşedintele Prezidiului Marei Adunări Naţionale, profesor Petre Constantinescu Iaşi, prim vicepreşedinte al Prezidiului, d-na dr. Florica Bagdazar, ministrul Sănătăţii şi profesor Constantin Daicoviciu, ministrul adjunct al Invăţământului Public, a avut loc la Spitalul Colentina, desvelirea bustului savantului profesor Gheorghe Marinescu, fondatorul neurologiei româneşti, dela a cărei moarte au trecut 10 ani.

Luând cuvântul, d-na dr. Florica Bagdazar a arătat rolul ca profesor şi ca om de ştiinţă al marelui dispărut. D-sa a subliniat că nu numai în ştiinţa neurologiei, dar că nu a fost domeniu în medicină, pe care savantul Marinescu să nu-l fi abordat.

D. prof. dr. Parhon, preşedintele Prezidiului Marei Adunări Naţionale, a arătat că înainte de anul 1897 ştiinţa neurologiei nu era cunoscută la noi în ţară şi că primele lecţiuni cu subiecte de neurologie au fost ţinute de dr. Marinescu care a şi înfiinţat în acel an prima Clinică neurologică. D-sa a arătat că a avut norocul să fie primul intern al marelui savant.

In continuare d-l prof. Parhon a subliniat că marele dispărut n'a ajuns să vadă zorile lumii noui, a domniei muncii şi a dreptăţii sociale.

In numele elevilor săi, d-sa a adus un omagiu pios de recunoştiinţă memoriei regretatului savant al cărui nume nu se va stinge niciodată din istoria neurologiei române.

D-l profesor Parhon şi-a arătat cerfitudinea că această ştiinţă va înflori şi mai mult sub regimul democratic de astăzi care a înscris în constituţia sa promovarea ştiinţei şi încurajarea oamenilor de ştiinţă.

Solemnitatea s'a încheiat cu desvelirea bustului savantului profesor Gheorghe Marinescu, opera sculptorului Onofrei.

Ce categorii de profesionişti sunt cuprinse in recensământul sanitar

Ministerul sănătăţii a decis ca în ziua de 25 Iunie a. c. să se efectueze în toată ţara recensământul sanitar. Măsura e de o covârşitoare importanţă, cu urmări constructive având caracterul unei adevărate şi raţionale organizări a sănătăţii publice.

In recensământul general sanitar, organizat de către Ministerul Sănătăţii sunt cuprinse următoarele categorii de profesionişti:

Medicii şi farmaciştii de orice categorie; chimiştii biologi şi toţi chimiştii cari lucrează în întreprinderile de produse farmaceutice;; cultivatorii, colectorii, şi comercianţii de plante medicinale; personalul auxiliar sanitar, de ocrotire şi asistenţă socială, precum: băeţii şi maseurii calificaţi, surorile de caritate de toate specialităţile, laboranţii tehnicieni (dentari, de laborator, de fizioterapie, de radiologie, farmacie, etc.); laboranţii calificaţi din laboratoarele de produse farmaceutice, droghiştii, dentiştii practicieni calificaţi, dieteticienele calificate, surori de ocrotire asistenţă socială (toţi aceştia cari lucrează sub orice formă în câmpul sănătăţii, ocrotirilor asigurărilor sociale şi asistenţei, ca salariaţi de stat sau ca particulari inclusiv toţi cei eşiţi din câmpul muncii şi cari fac parte din categoriile de mai sus).

Deasemenea, recensământul va cuprinde întreg personalul administrativ de specialitate calificat, care se găseşte în serviciile Ministerului Sănătăţii.

Persoanele din categoriile de mai sus vor fi recenzate în localităţile în care se vor găsi în epoca recensământului.

Cum ne aflăm în perioada concediului de vară, persoanele supuse recensământului sanitar sunt sfătuite să ia cu sine toate actele necesare, spre a putea completa în mod satisfăcător formularul de recensământ.

PRIN ŢARĂ

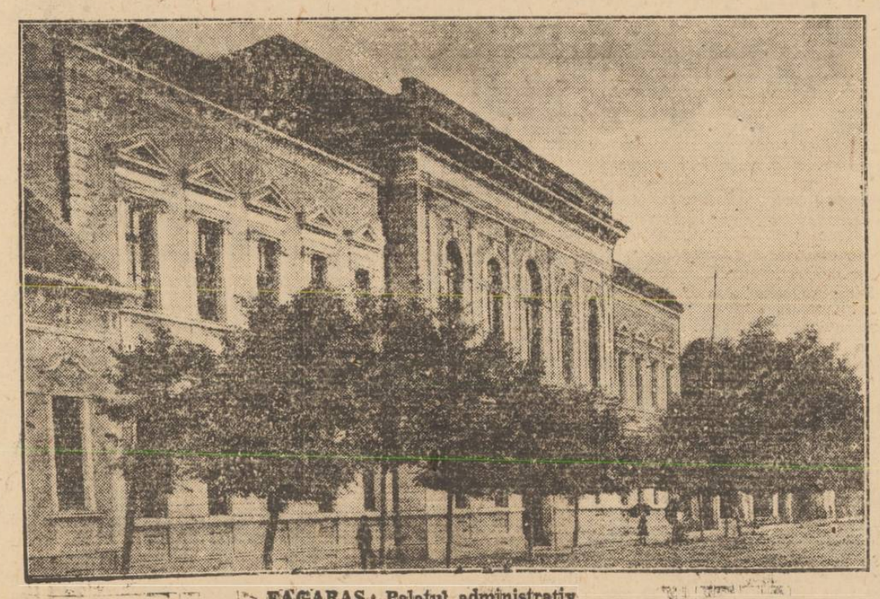

FĂGĂRAŞ: Palatul administrativ